

கிழகு சோதனம்

வெள்ளிதோறுப் வெளிவருவது

தனிப்பிரதி விலை: சதம் 10.

[புத்தாண்டு] எழுப்பாக்கி - பில்ல ஸெ பங்குனி மீ நூல் வெள்ளிக்கிழமை 13 April 1962 [இல-2]

இருமருந்தும் திருவிவாந்தும் பெருஞ்சே கோட்டுநங்கள் பொருந்திய பூர்வீகப்புனித ஆலயம்

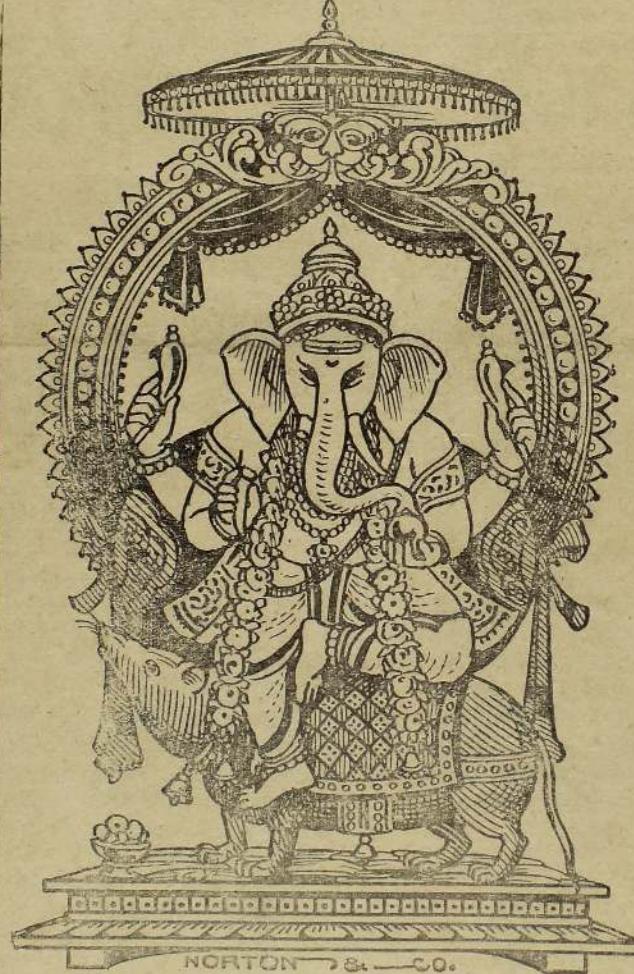
மநுதடியில் வரமருளி மக்களை மகிழ்விக்கும் விநாயகர்

கீழ்க்கு நேர்க்கிக் கிருபை
யகுவி வந்த பெருமான்
இருந்தாற்போல் மேற்கு
முகமாய் விளங்கிய அற்பு
தம் பொருந்திய ஆலயம்
ஒன்று உண்டு புறமத்து
வர்களின் பட்டையெடுப்பக்
கண்டிக்கும் முறையிலே
தோன்றிய இந்த அடியா
மக்கள் மனத்தில் மாயா
தோற்றும் மாற்றத்தை வட
கிக்கவொன்றாகது தடுப்ப
தற்கு அருளப்பெற்ற ஒரு
வரம்போன்று பூர்வீகப்புக்கு
வாய்ந்த இப்புனியை நல்ல
யம் யாழ்நாட்டில் நடுவின்
தமிழகத்தின் இதய கமலத்
தில் எழிலுடன் அமைந்த
திருக்கிள்ளது. குள மும்
கூபழும் வளர்மிகு வயல்
களும் மும்மகுங்கும் பொலி
ந்து குளிர்மையும் எழிலும்
அளிக்க அருந்தல், அரு
ஞம் மருத மரங்கள் மத்தியில்
‘திருவுங் கல்வியும்
சிருந் தழைக்கவும் கருணை
பூக்கவும் திமையைக் காப்பக்
கவும் புவமாய்ந்தமதுள்ளம்
பழக்கவும்’ கோயில் கொண்டனர்
பெருமாளத்துப் பிள்ளையார்.

‘தனதடிவழிபடு மவரிடர்
கடிகணபதி’ எழுந்தருளி
விருக்கும் மருத்தியைப்
பற்றி உரைசெயுவ் கருமங்
கைகூட அப் பெருமா
ளைக் காதலாற் கூக்கூப்பிச்
செஞ்சொற் பெருவகுக்குப்
பெற வேண்டிக்கொண்டு
இவற்றை எழுதவாம்.

‘ஒருமையா வுண ரு வே வா
ருணர் வினு க் குணர்வாம
பெருமையார் பிள்ளையார்
மானியம்பதிகில்மகிழுவற்று
மருத்தியில் எழுந்தருளி
வெவ்வினையை வேரகற்றக்
கருணை பொழிக்கிற காட்டு
சிபே காட்சி, உள்ளக்
கருத்தில் பிள்ளையைப்
பேணிவரின் இந்தக் கண
கொள்ளாக் காட்சி தோற்
றும். அந்த அருள் பெறு
வோருக்கு எந்தவித இன்
னலும் எம்தாது.
பெப்போதக்குதும் நினைவார்க்
கிடால்லைக்
நைப்போதக்குத்தன் கழுல்.

பிரணவைப் பொருளாய்
விளக்கும் விளாயகப் பெரு
மாள் பல மூர்த்திகளாய்

மானிந்கர் மன்னு மநுதடியில் வைகின்ற
வானினுயர் வேழ முக மாமணியே – தேனினும்
நூனமாத ஐங்காரி நாயகனே தெங்வவுகு
வானதமிழ் ஆற்றல் அருள்.

பத்கர்களுக்கு அருள்புரிந்த
வராறாறு புராணங்களிற்
பரவியிருக்கின்றது.

பழுமை வாய்ந்த மருத்து
கோயிலின் புதுமைக்கு
வழி காட்டியவர்கள் புற
மத்துவர்கள். போர்த்துக்
கேயர் சமுத்துட் புதுந்த
நாட்டெடாடங்கி சைவங்கக
ளைக் கைப்பற்ற அரசு
ஆதிக்கமும், அதிகாரமும்
ஒருபறமாகவும் நவநாகரி
கத் தாண்டுகல் மற்புறமா
கவும் சூழ்சிகள் நடை
பெற்ற எந்தன். ஒல்
லாந்தர் காத்தில் மரு
தடிக் கோயிலுக்கு நேர்

கீழ்க்காக ஒரு கிறிஸ்தவ

நற் சிந்தனை

ஆராய்ந்து நற்கருமா
ஆற்று மியல்பினார்
ஊராக்கு நஸ்வ உறவு

சிலையம் சிறவப்பட்டது.
இச்செய்கை இறமாப்பி
லவும் அறிவுக் குறைவா
லும் புறமத்துக்கு மக்க
ளைச் சதிசெய்த இழுக்கும்
சூழ்சியாலும் நடைபெற்ற
தாக்கயால் மருத்துவிநாய
கர் மக்கள் மனத்தில் உண
டான் திகிலை மாற்றப்
பெருங்கருணை கொண்டு
(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

தேனமர் போழில்கொள் ஆலையிலை செந்தெல்துன்னி
வள்ளசெப் பொன் எங்கும் நிலை
நான்முகன் ஆடியாய் பிரயா புத்து
மறைநூள் நூனமுனவன்
தாறுறு கோஞ் நானும் அடியாவாவந்து
நல்யாதவன்னைம் உரைசெய்
ஆனசென்யிலை ஒதும் அடியார்கள் வரனில்
அரசாங்கர் ஆலை நமதே.

அங்கே சமயத்தின் உயிர் நிலை

பண்டிதை சத்தியதேவி துரைசிங்கம்

சமய அபிவிருத்திக்கான சிலையை அடைவதே, ஒரு
பல முயற்சிகள் இன்று
நடைபெறகின்றன. இளை
ஞர்களும் பெரியவர்களும், உகைத்
துன்பங்களின்ற விடு
தலை போதிய ஆர்வங்
காட்டுகின்றார்கள். இது
மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய
தாழைமும், சமய அபிவிருத்தியானது, சாஸ்திரப்
படிப்பு, ஞான ஞாக்கள் என்று
லாத வெற்றுக்கிரியைகள்,
ஆடம்பரமாகச் செய்யப்
படும் பூசை திருமியாக்கள்
என்ற இவற்றாடன் வின்ற
விடுமானால் அவ்வபிவிருத்தி
அர்த்தமற்ற தாக்கிடும்.

உலகிற் பெரும்பாலான
மக்கள் இந்த அர்த்தமற்ற
காரியங்களையே சமய வாழு
வின் முக்கிய அமசங்கள்
என்று கருதுகின்றார்கள்!

சமயவாழுவ என்பது
அன்பு நெறியே என்பது
மக்கள் உணர்த்துக் களை அன்பை
சென்றார்கள். அன்பை
இடைவிடாத பழங்கிரியவர்கள் இனங்கே,
செய்து, பரிபூரண அன்பு
கிலை எனப்படும் அருள்

அரிவினாலூகுவதுண்டோ
இற்றின் ஞாய்
தன்னேய்போற் போற்கடை”
என்பது திருக்குறள். அன்
பைப் பயிற்சிசெய்தல் என்
பகை இன்னலூருவகையாற்
கூறினால் ஆணவத்தை
யறப்பது என்னாம். நான்
எனது என்னும் அற்பு
உணர்வுகளைக் களை அற்பு
அன்மா மலர்ச்சியெய்திப்
இடைவிடாத பழங்கிருட்டன் இனங்கே,
செய்து, பரிபூரண அன்பு
அவ்வுயிர்களுக்கும் தனக்கும்
உடம்போட்டமாயிருக்கின்ற
இறைவனுடன் ஒன்றுபடுகிலை அன்புப்பறிசை
பின் சிகரமாகும். அப்
பயிற்சியொன்றே எல்லா
அறங்களையும், நன்மைகளையும்
தரும். அதற்காகவே
பிரபஞ்சவாழுவ நடைபெற்
முக்கொண்டிருக்கிறது.

மாணிக்கவாசக சுவாமி
கள் திருவாசகத் தில்,
“கின்றன் வார்கழுத்தன்
பெனக்கு, நிரந்தரமாயுள்
(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

வேலைண் திருக்குறவ் மாநாட்டில் கவிஞர் சாலைஇவந்திரையன்

தமிழ்மறைக் கழகத்தின் பத் தலைவரை எம். ஏ.,
எம். விற் அவர்களுக்கு அவர்களு
டைய மகிழ்வைச் சிறையை திருவஷ்டி
கணக்காவுந்தர் இவைந்திரையை
எம். ஏ., அவர்களும் திருச்சி அரசு
குசையப்பர் கல்லூரித் தமிழப்
பெல்லிமைக்குத் தமிழப் போகியியர்
(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

போயிரம்பாவி வானேரேத்தும் பெம்மான்

நாம் நமது உடலுக்கு ஒரு நோய் வந்தால் அதை நீக்க எவ்வளவு முறைச் செய்கிறோம். நமது உடலை வாட்டும் பினிகளோ என்னிலாதன். அவற்றின் தன்மைகளைப் பற்றியும் அவைகளை நீக்கும் வகை களைப் பற்றியும் கூறுவன் வைத்திய நால்களாகும். வைத்திய முறைகளை அனுப்புத்த முடியாத பல தேர்யகள் உள்ளென்பது வைத்திய வல்லுநர் முடிபு கோய் தீர்க்க வண்ணன் என் பதன்பின் திரிபுராசங்காரம் கூறியிருக்கும் நயம் உற்று நோக்கத்தக்கது.

புள்ளிருக்கும் வேறூர் என்பது ஒருதலம் அதற்கு மறுபெயர் வைத்தில்லவர் கொயில். இங்கே எழுந் தகருளியுள்ள இறைவன் வைத்தி யானா தார் என் அழைக்கப் பெறுகிறார். அங்கே சென்று இறைவனை மன அன்போடு வணங்கும் அடியாரது வல்

உடம்பைப் போலவே
உயிரையும் பற்றினிற்கும்
நோய்கள் உண்டு அவை
ஆண்வம், கன்மம் மாயை
என்பன. அந்த நோயின்
தன் மைக் கேற்ப நமது
உடல் நோயின் தன்மைக
ளும் இன்ப தன்பங்களும்
ஏற்படுகின்றன. உயிரைப்
பிடித்த நோயை நிக்குவ
தன் மூலம் நமது உடல்
நோயையும் பிறவித் துன்
பத்தையும் நிக்க வஸ்லவர்
இறைவன். இறைவனுக்கு
ஒர் உருவம் தல்லை. ஒர்
குணம் இல்லை, ஒரு பெயர்
இல்லை. ஆனால் அவரை
ஆயிரம் பேர்களை இட்டு
அழைக்கிறார்கள். அவருட
அவர்கள் அழைப்பதற்
பெண்க ஆயிரம் திருவுகு
ங்களுடனும் காட்சியளிக
தீர். மானி-ர் மாத்திர
ஙல்ல தேவர்களும் இறை
வனை ஏத்துக்கின்றார்கள்
பேராயிரம் பரவி வானே
ஏரதும் பெம்மானை” என
தாது அப்பர் வாக்கு “ஆயி
ம் என்பது அளவின்
மையைக் குறித்து சின்ற”
தன்பர் திருவாசக உரை
ாசிரியர்.

வினைகள் அகாறுவளன்
ஆயிரம் நாமங்களைச் சொல்
வித தேவர்கள் வணக்க
வும், தமமை என்றும் பிரி
யாத அடியர்களுக்கு வேறு
யாவராலும் கொடுக்க முடியாத பேரின்ப வீட்டைக்
கொடுக்க வல்லவரும்
தமமை வணங்குவார்களது
உடலைப் பிடித்த நோயை
மாதகிரமல்ல உயிரைப்
பிடித்த நோயையும் மற்ற
வஸ்லவரும், திரிபுரங்கள்
எரிக்க பேர்க் கே காலம்
கொண்டவருமாகிய திருப்
புனரிருக்கும் வைத்திய
நாதரை போற்றுதே வீண
நாள் போக்கிவிட்டேன்”
என அப்பர் மனம்கசிஞ்சு
பாடுகின்றார். அதை நாமும்
பாடி நலவழிபெற முயல்
வோம.
“பேராயிரம் பாலி வானே ரேத்தும்
பேஞ்மாவைப் பிரிவிலா
அடியர்க்கென்றும்
வாராட சேல்வம் வருவிப்பாவன
மந்திராங் தங்கிரும்
மருந்துமாகத்
தீராகோய் தீர்த்தரா வல்லான்
[நான்வன
திரிபுரங்கள் நியேழுத்தண்
சிலைகைக்கொண்ட
போராவைப் புனரிருக்கும் வேஞ்சு
[ராவைப்

அந்த அளவிறந்த நாமங்
 விலே “வைத்தியாதர்”
 னபதும் ஒரு திருநாமம்.
 யினின்கண்ணே ண யுள் எ^{குறை}
 ர்க்குழிடியாத நோயைத்
 ர்ப்பதற்குரிய மந்திரப்
 பாருளாகவும் மருந்தாக
 ம் உபாயமாகவும் இறை
 ன் இருக்கிறார். அவ்வாறு
 ர்ப்பதற்கலே அடியார்க்கு
 வராலும் கொடுக்க முடிதா
 த பெரும் செலவுதைக்க
 காடுத்தருள்கிறார் இறை
 ன் முப்புரங்களையும் எரி
 க குறை தேவாரங்களில்
 திக்காய் எடுத்துப் புகழுப்
 பின்றது. இக் குறை த
 ன்மாவைப்பற்றி யுள் எ^{குறை}
 ன்றுவித நோய்களையுமே
 வரறுக்க வல்லவர் இறை
 ன் என்பதைச் சுட்டுக்
 டுவித்தாரும்.
 பணி செஞ்சடை ஆதி புரா
 போர்த்துதே ஆற்றாளர்
 போக்கினேனே”

அன்பே சமயத்தின்
 உயிர்டிலை
 1-ம் பகுத் தொடர்ச்சி

எாய் நின்னையேத்த முழு
 வதுமே” என்ற இறை
 வணி வேண்டினார். காரைக்
 காலம்மையார், “இறவாத
 இன்ப அன்டு” வேண்டினா
 ர்.

இறைவன் ஆன்மாக்க
 எக்கிய நம்மைத் தினையின்
 பராகமளாவும் பிரிந்திருப்ப
 தில்லை. நரகத்துன் பத்திற்
 கிடந்து அழுந்தும் ஆன்
 மாக்களையும், கடவுள்
 இல்லையென்ற கூறும்
 நால்க்கரையும்கூட அவன்
 விட்டு நீங்குவதெல்லை.

முப்புரம் சேற்றனன் என்பர் மூடர் கண்
முப்புரமாவது மும்மல் காரியம் அப்புறம் எம்தனை யாரவிலாபே”
என்பது திருமந்திரம்.

அப்பர் சுவாமி களும் தூம்பாடிய திருத்தாண்ட தூம்பில் “தீரானேரும் தீர்த் தூருள வல்லான் றன் ணை, தீரிபுரங்கள் தீயெழுத் திண்ச சிலைகைக் கொண்டானை” என்று பாடியுள்ளார் இதில் அடியார் களின் தறப்பிலி — துறத்தல் இல்லாதவர், கைவிடாதவர் ஆன்மாக்கள் பிழைக்களைச் செய்தபொழுது, அப் பிழைகள் காரணமாக அவற்றை ஒதுக்கித்தல்லி விடாது, அவற்றேடு உட ஆற்றந்து, அவை தம் இ

யாப்பானம் சைவபரிபாவனசபையாருக்காக, வண்ணுரப்பன்மூன்கேசன்துறை விதி 450-ம் இலக்கத்திலுள்ள, சைவப்பிரகாசமந்திரசாஸ்யில், யாப்பானம் பிறவனுவிதி, 2ம் தூமுட்டுக்கை, 2ம் இலக்கத்தில் வசிக்கும் நிரு. ஜூயம்பிட்டீன் சின்னத்துறை அவர்களால் 13-4-1962 வெள்ளிக்கிழமை அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.

வாணைவியில் மருதடி
தெர்த் திருவிழா

ஜயா, சைவத் தமிழ் மக்கள் இருப்பதாக தொன்றாரும்

ஜயா,
சைவத் தமிழ் மக்கள் ஒருமித்துக் கொண்டாடும் பண்டிகைகளுள் புதுவருடம் மிக முக்கியமான ஒன்றுகும். இப் புனித தினத்தை அவர்கள் கடவுள் வழி பாட்டிலேயே அதிகமாகச் செலவிடுவதை நாம் இந்றும் காண்கிறோம்,

புதவருத்தன்ற தேர்த்
கிருவிமா நடைபெறும் ஒர்
பழம் பெருந்தமொக
மானிப்பாய் மருத்துப் பிள
ளையார் கோவில் விளங்கு
வதால் இங்கு வழிபாட்டுக்
குக்கூடும் பக்தர் கூட
தட்டத்தை எல்லையிட்டுக் கூற
வியலாது. நாட்டின் நாலா
புறத்திருந்தும் மருத்து
கோக்கி மககள் சென்ற
வண்ண மிருப்பது புத
வருட வழக்கமாக விட்டது
இத்தகைய பல்வேறு சிறப்
புக்களும் பொருந்தி விளங்
கும் இந்த ஆலயத்தின்கண்
கிக்கும் தேர்த்திருவிமா

குத்தன்
கட்ட.

நல்லுக்கார் வயிரவர் பட்டம்

[நவாலிமுர் ஸ்ரீ க. சௌமசுந்தரப்புவர் அவர்கள் பாடியது]

(ପ୍ରଥମଭାଗ - 2)

மாதையேர் குறுடைய செற்றினாட்ட தத்துமனி
கண்டையே மன்னுபிர்க்கும்
வரமிக்க தேவர்க்கு மானுபிர்க்கும்
மறுவற்ற தேவனெண்டே வகுக்கட்கு
ஒத்தபெறு வேதங்க சளாகுகோடி விதமாக
வறுத்தமொழி பலபுகவைவும்
ஓராத முன் எனது செற்றியி அதித்தசதன்
வைதென்று சிவஸ்ரீக்கமும்
பேதமை வேயுடைய வத்தனாகு சென்னியைப்
பேருலக மின்றமருளுப்
பேசுசீர லுகிரினந் கிஸ்லியவ அணவப்
பிரமிக்கெ உத்தத்தலைவா
வாதைப்புரி தீவினைத் தலைவர்களி யென்னையும்
வாழ்விப்பை நல்லைக்கர்வாழ்
மாதவர்க் கதுகல வோதுகேத் திரபால
வடுகவயி ரவமூர்த்தியே.
முவலுகு யரசுபுரி மாவளி யிடங்குறுதி,
முடிடயி டந்தகுதினான்
மேனாவது முவலைனான் வாமெனவல் வரமா
மோட்டுஞ் கொண்டானானின்
மாவளி யட்கியினி யாரெண்கி கார்ப்பரேன
மாமயல்பெ ருக்கியுகக்
மாழவும் மிக்கறுவ வேளாயவ ணக்குருதி
வாய்வும் பொழக்கெரியா
ஏவரும் திகவை ளீருரியை மற்கவச
மேயெனவு டந்கணியுந்
சழையை வருத்தமத வாணவ முரித்தனிதி
பீற்றிக்கண நாதமுதல்வா
மாவிலைகி வேறுபட வேலைசிடு மாறுமுகன்
வாசமுறு நல்லைக்கர்வா
மாதவர்க் கதுகல வோதுகேத் திரபால
வடுகவயி ரவமூர்த்தியே.

மேல் அன்பு செய்யும்வரை யும் காத்திருக்கு இறைவன் அவற்றைக்கருள் செய்கின்ற பெருங்கருணையும் மணிவாசகப் பெருமாற்ற பேசப்பட்டுள்ளது.

‘இனமுகொண்டொருவிக்
கேடாத்தபு செய்திப்பிற்
மிறவியென்னும்
முனமுகொண்டொருவன்
சொல்லாமோ தின்றும்பலத்தாடு
முன் டேஷன்’

என்பது திருக்கோவையார்.
இங்னம் ஆன்மாக்களைக்

பெரியவர்: கே ரள த் த் லே
பைத்தியகார் தோகை
மிக் கூடுதலாம். முன்று
பைத்திய வைத்திய சுலை
கள் இருக்கின்றனவாம்.

விக்டர்: அது முன்னமே
தெரிந்த காரியமாக்கே?
போதுத் தேர்தல் முடிவு
களே காட்டியிருக்கே!

உமாபதிசீவாசாரியார் குருபூதை

கித்திரை முதல் 5-ங் திகதி
184-62) புதன் கிழமையிறவு யாழ்ப்பானம் சைவரிபாலனசபை யாதரவிளாவலர்மண்டபத்தில் ஷீ
ருபுக்கை நடைபெற்றும்.
ஏன் றிரவு சைவப் பிரசாரத்திற்கு. வே. சோமசுந்தரம்
வர்கள் சொற்பொழிவாறுவார்.

இருமருங்கும்

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எழுங்கருளினோக்கியிப் திசை
யை மாற்றி மேற்கு முக
மாக அமர்ந்து அற்புதக்
நாட்சியை அருளினர்.
அதிகாலையில் பூசை செய்
பும் அந்தனர் வழமை
போலுக் கோயிற்பணி புரிய
வந்த பொழுது விநாயகர்
சிருவுருவும் மேற்கு நோக்கு
மாறியிருப்பதைக்கண்டார்.
ஆச்சரியப்பட்டார். அச்சங்
கொண்டார். திருவருள்
என்றுணர்ந்து ஆனந்தக்
நண்ணீர் சொரிந்தார். பரங்
நருணைத் தடங்கடலாகிய
இரண்வ சொருபியின்
பெருங்கிருப்பையை என்னிரி

2. தீரணவ சொருப்பியின்
பெருங்கிருப்பையே என்னி
யென்னி இறும்பூதெய்த
னர், புதையல் கண்டெடுத்
தவர் அதை ஏனையோருக்
குக காட்டார். ஆனால்
மறையவர் இந்த அற்புதத்
தை மறைத்து வைக்க
எண்ண வில்லை. தான்
பெற்ற இன்பம் பெறுக
இவ் வையகம் என்றபடி
மானினகர் மக்களுக்கெல்
லாம் புதுமையை அறிவித்
கார்; பன்னாற்றுக்கணக்
காகப் பத்தர்கள்வங்குது இது
தெய்விகமாமென்று பரா
சப்பட்டனர். அந்தணரின்
விந்தையோ என்று சிலர்
சங்கேதகப்பட்டனர். திரு
வுருவுத்தை அந்தணரைக்
கொண்டு அசைத்து ப
பார்த்தனர். ஆதிதொட்டு
அப்படியே இருந்த பான்
மையில் மேற்கு நோக்கிய
விநாயகத் திருவுருவம் பல
மாக அமைக்கப்பட்டிருப்
பதை உணர்ந்து அற்பு
தம் என்றுண்மையைய
உணர்ந்தனர். பொங்கல்
ழுசை புரிந்தனர்; அதிடத்
தம அபிடேக்கு செய்த
னர்; விழாவெடுத்தனர்.
மருத்திப் பிள்ளையார் சரித்
கிடையும் கீரத்தில்

தரமும் தோன்றியது.
 யாழ் நாட்டில் கோயில்களிலே முற்பக்கமே கோபு, ரம் அமைப்பார்கள். முன் அமைக்கப்பெற்றகோபுரம் அப்படிடேயே இருக்க, மேற்கிலும் ஓர் கோபுரம் எழுக்கத்து. அடியார்களின் ஆண்டத் து அப்ரிமானம் அவவா ஸிருந்தது. இருமுருங்கும் பெருங் கோபுரம் தரும் பருமையுடைய மருஷடிப் பிள்ளையார் யாழ்நாட்டின் திவ்விய தலமாய் ஒங்கியது.

இத்தகைப் பெருமை
 பொருந்திய இத்தலத்துக்கு
 இனி னு மொரு பெருமை
 முண்டு. கொடியேறித் திரு
 வழூ நடைபெறுங் காலம்
 இனாங் தென்றம் காலம்.
 தேர்விழு புதுவருடப்பிறப்
 பன்று நடைபெறுவதான்
 யாழ்நாட்டு மக்கள் புது
 தாண்டு னிழாவன்று இரா
 தத்தில் பிரவனையப் பெரு
 மாண் எழுதகருளிக் கரு
 ணைக் கட்சியளிப்பதைக்
 கண்டு களிக்கும் பாக்கியத்
 தைப் பெறுகின்றன

